

MARTORI

Bună seara, prieteni. Sunt foarte fericit pentru că în seara aceasta mă aflu din nou aici, în slujba Domnului. Aceasta a fost o săptămână glorioasă pentru noi toți, de fapt ultimele două au fost foarte glorioase.

Tocmai am fost în camera din spate, cu fratele Neville, și mi-a spus că au fost peste o sută de convertiți care au venit la Domnul și aproape cincizeci de botezuri, deci cincizeci de suflete s-au botezat în apă. Sunt câteva, nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin!”). Suntem atât de bucuroși pentru aceasta!

Suntem bucuroși pentru că în seara aceasta avem străini la porțile noastre și mă rog ca Domnul să vă binecuvânteze din belșug.

Dorim să le mulțumim celor care au depus eforturi pentru această adunare și care au făcut ceva pentru slava lui Dumnezeu. Mulțumim fratelui nostru Tom Merrideth, sorei Merrideth și micuței Merrideth pentru cântările lor. Cu siguranță, sunt bineveniți oricând în Tabernacolul Branham. Toți cei care simt aceasta, să spună „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”). Frate Merrideth, tu știi cum ne simțim noi. Eu l-am întâlnit de curând pe fratele Merrideth și am devenit prieteni buni. Le mulțumesc fratelui Neville și fratelui Merrideth pentru predicarea lor măreață, pentru că au stat alături de mine și pentru tot ce au făcut.

Frate Neville, suntem bucuroși să te avem ca păstor al acestei biserici și dorim să știi de dragostea adâncă și sinceră pe care o simțim pentru tine. Eu am încredere în fratele Neville pentru că i-am urmărit viața și felul de trăire. Voi știți că cei bătrâni spun: „Mai bine să trăiești o predică înaintea mea, decât să-mi predici una,” și există mult adevăr în aceasta. Așadar, sunt foarte bucuros pentru că fratele Neville este alături de noi și este gata să păstorească și oile care tocmai au fost aduse în turmă.

Domnul Isus să-l binecuvânteze pe fratele nostru.

Mulțumim și pentru diaconi și pentru toți și apreciem lucrarea tuturor.

I-am avut printre noi pe fratele Kidd, pe mulți alți predicatori și pe fratele Hoover. Nu știi dacă fratele Hoover este printre noi în seara aceasta, dar el a fost cu noi și a fost botezat în dimineața aceasta. Ne bucurăm că-l avem printre noi și pe fratele Beeler, vechiul nostru prieten și frate în Evanghelie și suntem mulțumitori pentru cooperarea lui, pentru că el deține recordul adunărilor.

Așadar, suntem bucuroși pentru toată lumea, pentru cei care ați cântat aceste cântări deosebite și pentru toate lucrurile. Rugăciunea mea este ca Domnul Isus să vă binecuvânteze pe toți.

În seara aceasta sunt puțin obosit pentru că nu am avut parte de multă odihnă. Aseară am ținut o predică dublă și m-am dus la culcare în jurul orei unu noaptea, iar în dimineața aceasta m-am trezit foarte devreme pentru că am avut serviciul de la răsăritul soarelui, după care a început școala duminicală. Apoi, am stat în apă și am botezat timp de două ore. Am avut o apă rece, este adevărat, prieteni? (Adunarea spune: „Amin!”). Oh, a fost cea mai rece apă pe care am simțit-o vreodată. M-a înțepenit atât de tare încât nu mi-am mai simțit picioarele când am ieșit din ea. Nu am reușit să-mi revin și mă simțeam tot înghețat când am ajuns acasă și soția mi-a zis: „Masa este gata.” Astfel, am intrat în cada cu apă fierbinte și m-am încălzit puțin, după care am plecat la un serviciu funerar.

Apoi, când am terminat și am ajuns acasă, am primit un telefon urgent de la spital, așa că am fost nevoit să merg repede acolo. Nu am reușit să iau masa, iar fratele McSpaddin și alți câțiva frați s-au dus să mănânce la un restaurant mic din zonă. Acum, m-am întors aici pentru serviciul de seară și ca să încheiem trezirea. Noi suntem cu adevărat bucuroși pentru acest privilegiu și vă rog să aveți răbdare cu mine pentru că sunt puțin răgușit.

Azi dimineață am spus că în seara aceasta voi vorbi despre „Semnele care îl urmează pe credincios”. Când am ajuns aici, nu știam că este seara Cinei Domnului, dar unul dintre administratori mi-a zis: „Frate Bill, știi că în seara aceasta avem Cina Domnului?” Când am auzit aceasta, m-am gândit: „O, vai, iată-ne din nou aici!” Astfel, m-am dus în spate și m-am gândit: „Doamne, oare despre ce să vorbesc acum?” Aveam notate o mulțime de texte din Scriptură și voiam să vorbesc despre ele deoarece erau în legătură cu „Semnele care-l urmează pe credincios,” dar am fost nevoit să schimb subiectul. Astfel, acum vom avea un serviciu pentru Cină și nădăjduim că veți fi alături de noi la această mare sărbătoare. Ce timp minunat pentru a lua Cina: chiar după înviere. Este un timp minunat și pentru revărsarea Duhului Sfânt, fiindcă chiar în anotimpul acesta S-a revărsat Duhul Sfânt la început.

Cred că nu am pierdut biletul pe care l-am primit. Filmul evanghelic al lui Billy Graham rulează în Louisville în data de 20 aprilie, la Memorial Auditorium și se numește: „Turnul de untdelemn al Statelor Unite.” Unul dintre asociații lui Billy Graham m-a întrebat în seara aceasta dacă voi anunța acest lucru în biserica mea. El mi-a dat acest card și mi-ar plăcea să mergeți să-l vedeți, dacă aceasta nu reprezintă un inconvenient pentru voi. Cred că va fi interesant. Recent a rulat și filmul: „Domnul Texas”, pe care l-ați văzut mulți dintre voi și care a fost un film foarte bun. Eu nu am văzut niciunul dintre filmele sale, dar am auzit foarte multe comentarii referitoare la ele. Cel de care v-am spus, va rula în 20 aprilie la Memorial Auditorium din Louisville.

Cred că săptămâna aceasta la avea loc o trezire care se va ține tot în Auditoriul din Louisville. Vor predica câțiva predicatori tineri. Cred că ei vor aprecia dacă sunteți în zonă și puteți să vă opriți puțin. Vă spun sincer că mi-ar plăcea să nu mai am nimic altceva de făcut decât să merg de la o trezire la alta, pentru că îmi place să intru în Focuri și să mă încălzesc. Vouă nu vă place? (Adunarea spune: „Amin!”). Aceasta este foarte bine.

Frate Merrideth, ai anunțat unde și când se va difuza programul tău? (Fratele Merrideth spune: „Nu, frate Branham”). Atunci, vrei să vii aici și s-o faci chiar acum? (Fratele Tom Merrideth face anunțurile referitoare la difuzarea emisiunilor

sale la radio). Mulțumesc, frate Tom. Mai este cineva care are o trezire pe care ar vrea s-o anunțe sau orice alt program deosebit? Suntem întotdeauna bucuroși să-i susținem pe frații noștri și serviciile lor. Domnul să vă binecuvânteze.

Dacă puteți, nu uitați să rămâneți cu noi, fiindcă după acest serviciu vom avea Cina și spălarea picioarelor. Câți dintre voi ați auzit vreodată despre spălarea picioarelor? Aici, voi sunteți acasă, sunteți ca buzunarul prins de o haină. Noi credem în necesitatea spălării picioarelor pentru că așa ne învață Biblia.

Baptiștilor de modă veche din Kentucky, vă amintiți cum obișnuiam să luăm Cina stând pe jos? Frații bătrâni obișnuiau să se ridice și să cânte așa cum cântam jos la bifurcația râului, vă amintiți? Cântau: „Mărețul har m-a mântuit.” Frații se adunau cu toții sub umbra copacilor de acolo, iar ei făceau spălarea picioarelor și strigau de bucurie. Aceia erau adevărații baptiști. Noi ne strângeam mâinile unii altora, așa cum o faceți și voi, baptiștii de astăzi, dar ne sprijineam unii pe alții până când cel care era în încercare avea biruință. Ei aveau cu adevărat Ceva. Cred că ar trebui să avem mai mulți baptiști ca aceia, nu-i așa? Așa este. Astfel, noi facem încă spălarea picioarelor și am dori să rămâneți și voi cu noi în seara aceasta, dacă este posibil. Voi încerca să termin repede pentru că sunt puțin răgușit.

Acum aș vrea să citesc ceva din Noul Testament, din primul capitol al Faptelor apostolilor. Cred că această carte ar fi trebuit numită „Faptele Duhului Sfânt în apostoli” pentru că ea ne arată felul în care s-au purtat apostolii după ce S-a revărsat Duhul Sfânt peste ei.

În **Faptele apostolilor 1.8** citim:

„Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”

În continuare, aş vrea să vorbesc despre subiectul „**Martori**”. Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Mă întreb dacă sora noastră ar putea cânta încet cântarea: „Rămâneți în Mine!”?

Fiecare persoană din locul acesta are o cerere. Ați vrea s-o faceți cunoscută lui Dumnezeu, prin faptul că ridicați mâna? Arătați-i aceasta lui Dumnezeu și spuneți-i: „Doamne, am o cerere”. Mi-am ridicat și eu mâna și fie ca El să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi și să răspundă dorinței inimii voastre. Acum aş vrea să vă rugați cu toții, fiecare în felul în care o face în biserica lui.

Tată ceresc, venim la Tine la încheierea unei alte zile. Minunatul soare care a răsărit în dimineața aceasta, a coborât acum la asfințit și a apus, iar cerul este acoperit de nori întunecați. Îți mulțumim pentru această zi și pentru amintirile pe care le avem în legătură cu ziua măreață în care a înviat din morți, Isus, Domnul nostru. Cu adevărat, în curând va fi așa cum ne arată natura: va veni apusul timpului. Nu va mai dura mult până când totul se va cufunda în întuneric, și mulți vor fi lăsați aici pentru a trece prin perioada aceea de timp care vine, în care foametea și setea după o trezire de modă veche, ca și aceasta, nu va mai fi.

Doamne, mă rog pentru tânăra care se află acum în spital și care a rămas cu un plămân sfâșiat în urma accidentului pe care l-a avut și al cărei soț se află și el în stare critică. Medicii spun că inima ei s-a mișcat de la loc și că le este imposibil să mai facă ceva pentru ea. Te rog ai milă de ei. Doamne, adu-Ți aminte că domnul Pritchard zace acolo pe moarte. În timp ce abia reușea să comunice cu noi, printre gemete, prin tubul de oxigen, el l-a primit pe Hristos ca Salvator personal.

Apoi, astăzi când eram la casa funerară și am îngenuncheat acolo, femeia aceea sărmană de optzeci și ceva de ani, a spus că ea nu l-a primit niciodată pe Hristos ca Salvator personal, dar acolo, în casa aceea funerară, la înmormântarea nepoatei ei, ea l-a primit pe Hristos ca Mântuitorul ei personal.

Doamne, binecuvântează-i pe toți cei ce sunt în Tabernacol, care au fost prezenți

aici în aceste două săptămâni și care au venit la Tine. Fii cu ei. Binecuvântează-i pe cei care au fost botezați în dimineața aceasta și fă ca ei să crească în har și în cunoștința de Domnul, până când vor ajunge la statura deplină a plinătății lui Isus Hristos, astfel ca într-o zi să fie ridicați în răpire și să-L întâlnească pe Domnul în văzduh, ca să fie pentru totdeauna cu El.

Doamne, binecuvântează-i pe toți cei prezenți în seara aceasta aici, iar dacă mai este cineva care nu Te-a primit încă, fie ca acesta să fie ceasul deciziei lor. Ajută-i să vină umili și plini de dragoste, și să-L primească pe Isus Hristos ca Salvatorul lor personal, pentru că Te rugăm aceasta, Doamne.

Ca slujitor al Tău, deși sunt nevrednic, sărman și netrebnic, se pare că în seara aceasta am din nou sarcina de a frânge Pâinea Vieții pentru poporul Tău din locul acesta. Îngăduie ca Duhul Sfânt, să vină, să ia Cuvântul lui Dumnezeu și să-L pună în fiecare inimă, după nevoia fiecăruia. Apoi, lasă să fie udat cu credință și să aducă roade din belșug, fiindcă Te iubim, credem în Tine și Te slujim.

Primește mulțumirile noastre, pentru că cerem totul în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău Preaiubit. Amin.

În seara aceasta vom intra într-un scurt studiu al Cuvântului lui Dumnezeu și aș vrea ca fiecare credincios să stea în rugăciune, într-o rugăciune profundă, pentru mine... deoarece nu există nici un om care să poată deschide acest Cuvânt al lui Dumnezeu, prin propria sa înțelepciune. Noi putem să-l răsfoim paginile, dar singurul care ni-L poate deschide sau descoperi este Duhul Sfânt. Omul nu poate face aceasta, nu este în puterea noastră. Ioan a spus aceasta atunci când a fost dus în prezența Sa, sus în cer. El a zis: *„Și nu se găsea nimeni nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, care să poată deschide cartea, nici să se uite în ea.”* (Apocalipsa 5.3).

Apoi, a văzut un Miel, pe Mielul care a fost înjunghiat de la întemeierea lumii; El a venit, a luat Cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie, i-a

rupt Pecețile și a deschis-o pentru oameni. Fie ca El să vină în seara aceasta în mijlocul nostru și să facă la fel.

În textul citit, Isus Își pregătește ucenicii pentru primirea Duhului Sfânt, ca apoi să poată merge ca martori ai Săi, iar subiectul meu din seara aceasta este: „Martori”.

Ca să fii martor într-o Curte de judecată, trebuie să știi ceva. Așadar, nu oricine poate păși înăuntru pentru a fi un martor, ci mai întâi trebuie să știe ceva. Așa trebuie să fie și atunci când noi depunem mărturie pentru Domnul: este nevoie de cineva care știe ceva. Isus a spus că înainte ca ucenicii să poată deveni martorii Lui, trebuiau să aștepte în Ierusalim până când erau îmbrăcați cu o putere de sus. Abia după aceea, aveau să fie martori în toată lumea: *„în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”*

Într-o Curte de judecată există două feluri de martori care pot depune mărturie: martorii oculari și martorii care au auzit ceva. Dacă stați într-o cameră și vedeți un accident printr-o fereastră, mărturia voastră, cuvântul vostru nu va fi luat drept bun deoarece nu ați fost la fața locului și ați văzut totul printr-o fereastră. Voi trebuie să fiți chiar acolo, foarte aproape, ca să știți cu adevărat despre ce vorbiți. Așadar, ca să fiți un martor important într-o Curte de judecată, voi trebuie să auziți sau să vedeți ceva. Voi nu puteți merge acolo și să spuneți: „Domnișoara Cutare sau Cutare sau Domnul Cutare sau Cutare mi-au spus...” Ea sau el este un martor, dar voi nu sunteți. Astfel, nici un om nu poate fi martor al învierii lui Hristos, decât prin Duhul Sfânt. Ca să fiți să fiți un martor al Lui, voi trebuie să știți ceva despre învierea Lui, trebuie să știți despre ce vorbiți și să dovediți că aveți dreptate.

Dumnezeu să ne ajute să vedem ziua în care oamenii vor fi exact ceea ce sunt. Spun aceasta acum și o fac cu tot respectul.

Nu birturile de care este plin orașul ne fac rău. Nu, nu. Ceea ce ne face rău mai mult ca niciodată sunt oamenii care mărturisesc că sunt creștini și nu trăiesc conform mărturiei lor. Aceasta este problema. Înțelegeți? Ei nu sunt martori

adevărați, fiindcă nu pot depune mărturie până când nu au o experiență. Abia după ce au o experiență cu El, devin martorii Lui, pentru că sunt născuți din nou. Atunci toate lucrurile lumii, tot ce este vechi și firesc, va trece și toate lucrurile se vor face noi. Atunci veți deveni un martor al lui Isus.

Isus a știut că înainte ca apostolii să poată merge să fie martorii Săi în lume, trebuiau să aibă o experiență despre care să mărturisească. Nu ar fi minunat dacă fiecare seminar, dacă fiecare creștin de astăzi ar face același lucru? Atunci am veni la biserică și am spune: „Îl accept pe Isus ca Mântuitorul meu personal și stau aici până când voi primi botezul Duhului Sfânt, iar după aceea voi merge afară ca să fiu un martor al Lui.” Vedeți? Lucrurile ar fi altfel, este adevărat? Atunci nu am mai avea acele mărturii disperate și inexacte. Dar ce fac oamenii? Spun că sunt creștini, dar merg afară și trăiesc o altă viață. Necredinciosul vine înăuntru și vede aceasta, apoi spune: „Privește la felul în care se poartă...” Astfel, Diavolul vă va arăta întotdeauna cu degetul cât timp faceți aceasta.

Acesta este motivul pentru care voi nu puteți să vă rezumați la aceasta. El este un bun afacerist, așa că nu încercați să-i subestimați abilitatea pentru că știe despre ce vorbește.

Așa cum am spus deja, înainte ca să fiți un martor al Său, voi trebuie să știți ceva, trebuie să fiți cu adevărat un martor.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a avut tot timpul martori. Astfel, unul dintre primii Săi martori a fost Noe. Noe a fost un martor pentru că a auzit Glasul Domnului care l-a avertizat și i-a spus că va veni un potop de apă și că trebuie să construiască o arcă. Acea arcă trebuia făcută fără întârziere, pentru că era nevoie de un loc de scăpare pentru oameni. Toți cei care voiau să intre înăuntru, puteau să o facă, iar Noe era martorul lui Dumnezeu. Singurul lucru pe care îl știa, pe care i-l spusese Dumnezeu, era că urma să plouă. Așadar, dacă Dumnezeu a spus că avea să plouă, înseamnă că avea să plouă, iar Noe era un martor al Cuvântului lui Dumnezeu. Și ce a făcut acest martor al Său? După ce a fost chemat de Dumnezeu, a mers afară, a construit o arcă și a pregătit toate lucrurile înainte de a

Începe să plouă.

Apoi a fost un alt martor al lui Dumnezeu. Când iudeii nu au mai urmat căile și rânduielile lui Dumnezeu și nu au mai ținut poruncile Sale, Dumnezeu l-a trimis pe împăratul Nebucadnețar să-i ducă în robie jos, în Babilon. Mulți dintre noi ne amintim vechea poveste, devenită celebră, care ne relatează cum își atârnau harfele de sălciile plângătoare, pentru că nu mai puteau să cânte cântările Sionului. Evreii și-au pierdut toată biruința, dar nu din cauză că a luat-o Dumnezeu de la ei, ci din pricina păcatului lor care i-au despărțit de Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care și în seara aceasta sunt mulți dintre creștini care nu au biruință. Cauza sunt păcatele care i-au despărțit de binecuvântare: i-au tăiat de la ea și acum sunt singuri într-un loc pustiu. De aceea inimile noastre sunt atârinate de sălciile plângătoare și nu ne mai putem bucura de cântările bisericii.

Îmi amintesc de vremea când obișnuiam să vin aici, cu mult timp în urmă. Cei de aici cântau la pian cântarea: „Jos la cruce” și se suna din clopot, iar oamenii veneau înăuntru și abia găseai un ochi uscat în biserică, fiindcă toți plâneau în tăcere. Îmi place calea aceea de modă veche, suavă, dulce și plină de puterea Duhului Sfânt. Înainte de a putea să mergem mai departe, trebuie să fim frământați mai întâi. Domnul l-a trimis pe proroc la Casa Olarului ca să-l învețe că vasul nu poate fi refăcut fără să fie rupt și frământat. Astfel, voi știți că dacă nu este o frângere și o frământare, nu poate exista o restituire, o refacere. Mai întâi trebuie să fiți frânți. Este la fel ca în cazul pământului. Dacă vrem să avem o recoltă, mai întâi trebuie să arăm pământul, să-l mărunțim, să-l rupem în bucăți, apoi semănăm sămânța și recolta va veni la suprafață. Depinde de ce fel de sămânță semănăm după ce pământul este frânt și mărunțit, pentru că în timp ce pământul este arat este momentul potrivit pentru semănarea seminței.

Poporul care a fost dus departe de țara făgăduită, jos în Babilon, a fost dus în robie din cauză că păcatele lor i-au despărțit de Dumnezeu. Eu sunt suficient de demodat în seara aceasta, pentru a crede că dacă biserica sau orice alt mădular al ei începe să se joace și să flirteze cu lumea, va avea parte de aceeași experiență:

va fi îndepărtat de Dumnezeu și de Adevăr. Acesta este adevărul.

De douăzeci de ani de când sunt în slujbă, am umblat în jurul lumii și am văzut tot felul de oameni, dar vă spun ceva, prieteni: poate veți fi priviți de sus de ceilalți, dar mie îmi plac adunările de modă veche, care ne frâng în întregime.

Într-o zi, cineva a venit la mine și mi-a zis: „Billy, cum ai putut predica în timp ce femeia aceea stătea în spate, plângea, suspina și striga: „Amin!”?”

„Poate chiar acesta a fost motivul pentru care am predicat.”, am răspuns eu. Da, așa este.

„Dacă aș încerca să vorbesc, iar cineva s-ar comporta așa, m-aș stinge de tot, nu aș putea continua.”, a spus el.

„Pe mine nu m-a stins, frate, ci m-a întărit.”

„Dar era o păcătoasă cumplită sau ceva de felul acesta?”

„Nu, frate”, am răspuns eu. „Era o creștină umplută cu Duhul Sfânt.”

„Și plângea?”

„Da. Biblia spune că *„Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța se întoarce cu veselie când își strânge snopii.”* (Psalmul 126.6). Amin, așa este. Cel care umblă plângând și seamănă cu lacrimi, se va întoarce și își va strânge snopii cu bucurie.

Puneți pe primul loc ceea ce este mai important, frângeți, zdrobiți ce era vechi și refaceți, iar apoi vă veți putea bucura. Amin. În ordine.

Copiii lui Israel au ajuns acolo jos și se aflau sub stăpânirea altui împărat pentru că însuși împăratul lor fusese dus în robie cu ei. Ei au ajuns sub stăpânirea unui alt împărat care era crud și fără milă, împăratul Nebucadnețar.

Într-o zi, acest împărat a ridicat un chip mare și a spus:

„Oricine nu se va închina în fața acestui chip, va fi aruncat în cuptorul cu foc și va fi ars!” A fost dat un decret care spunea că oricine nu se va închina în fața chipului, avea să fie ars. Dar acolo erau trei tineri, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care experimentaseră puterea rugăciunii, și care au întors spatele la chipul ridicat și au spus: „Să știi, împărate...” Vreau să fiți atenți la aceasta, pentru că Dumnezeu vrea ca martorii Săi să fie hotărâți; El nu vrea oameni care astăzi sunt un martor, iar mâine dau înapoi.

Astăzi am predicat la un serviciu funerar și am tăiat tare, iar cineva mi-a spus: „Cred că majoritatea oamenilor erau păcătoși, dar nu L-au acceptat pe Hristos.” Atunci m-am gândit că poate am tăiat un pic prea tare, dar când am ieșit și am urcat în mașina celui de la pompe funebre, el m-a bătut cu mâna pe umăr și mi-a zis: „Vreau să-ți spun ceva, predicatorule.” Eu m-am gândit: „Oh!”, dar el a continuat: „Acesta este felul în care cred că ar trebui să se predice, pentru că mie nu-mi plac predicatorii care ezită să spună Adevărul așa cum este.” Când l-am auzit ce spune, m-am gândit: „Băiete, există nădejde pentru tine. Tu ai pus lucrurile exact unde le este locul.” Așa este.

Acești trei copii evrei, Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost martorii lui Dumnezeu. Dumnezeu nu a rămas niciodată fără un martor, și așa vrea să înțelegeți aceasta foarte bine. Dumnezeu nu a rămas niciodată, în nici un timp, fără un martor pe pământ. El a avut întotdeauna cel puțin un om pe care a putut să-și pună mâinile și să spună: „Acesta este martorul Meu.”

Uneori Dumnezeu a avut un singur martor, cum a fost cazul lui Iov sau al lui Avraam în țara sa, dar El a avut întotdeauna un martor. Acesta este motivul pentru care am vrea să aflăm cine este cu adevărat un martor al zilei în care trăim. Dacă revenim puțin la cei trei, vedem că atunci când au fost duși în Babilon, ei au refuzat să mănânce bucatele oferite de împărat, să bea vinul său și să se plece în fața chipului ridicat de el. Vedeți? Ei au fost martori adevărați ai lui Dumnezeu.

Apoi, vedem că uneori, martorul este pedepsit din pricina mărturiei lui. Uneori, trebuie să suferim din pricină că mărturisim pentru Dumnezeu. Vă amintiți zilele când mama voastră a spus că nu mai puteți locui în casă cât timp citiți Biblia și nu vreți să ieșiți în oraș să vă distrați? Poate unii dintre vecinii voștri sau copiii de la școală au spus că sunteți fanatici sau ceva de felul acesta, din cauză că erați un martor adevărat al lui Dumnezeu. Vă amintiți cum râdeau ceilalți de voi la locul de muncă din cauză că erați un martor adevărat? Sau cum râdeau oamenii de pe stradă de voi când încercați să-L mărturisiți pe El? Acesta este semnul unui martor adevărat, iar Dumnezeu dorește martori adevărați.

Unii oameni spun: „Eu depun mărturie în biserică.” Este foarte bine, dar lasă ca Lumina ta să strălucească afară, în locurile întunecoase, unde este cu adevărat nevoie, în locurile îngrădite, în baruri și pe străzi. Indiferent unde sunteți, lăsați ca Lumina voastră să strălucească; fiți un martor adevărat. Amin.

Întotdeauna când faceți aceasta, începe încercarea arzătoare, pentru că fiecare om care depune mărturie pentru Dumnezeu, trebuie să treacă prin încercări mari. Nu este ciudat felul în care Își conduce Dumnezeu poporul? Este foarte ciudat.

De îndată ce a fost botezat, Isus a fost dus de Duhul în pustie ca să fie ispitit de diavolul. De îndată de Israelul a ieșit afară din Egipt, deși era sub sânge, tăiat împrejur și condus de Duhul Sfânt sub forma unei Lumini, a ajuns la Marea Roșie, iar acolo erau munții de-o parte și de alta, armata lui Faraon venea din spate și în față le tăia calea Marea Roșie. Vedeți? Exact acolo i-a condus Dumnezeu. De ce? Ca să Se poată proslăvi. În situația aceea critică, Moise s-a rugat, iar Dumnezeu i-a spus să pășească jos, în fața Mării și să-și întindă toiagul peste ea. Și pe măsură de

pășea, Marea Roșie s-a despiciat în două, iar ei au putut să treacă exact prin Marea Roșie. De ce? Pentru că pe acolo era calea lui Dumnezeu. Și de îndată ce au ieșit de acolo, au ajuns exact în pustia păcatului. Ciudat! Calea lui Dumnezeu era exact prin acea mare ispită, iar ei s-au răzvrătit și au cârtit împotriva lui Dumnezeu. Ei au mers din loc în loc, de la o cârtire la alta și de la o încercare la alta, așa cum spune vechea cântare:

„Unii prin ape, alții prin potop,

Alții prin încercări grele, dar toți prin sânge.”

Acesta este felul lui Dumnezeu de a conduce, de a-Și conduce martorii și mărturia.

Când a sosit timpul testului focului, Șadrac; Meșac și Abed-Nego au spus: „Dumnezeul nostru ne poate scăpa din cuptorul aprins, dar chiar dacă nu o va face, noi tot nu ne vom închina înaintea chipului tău! Ne vom pleca numai în fața mărturiei Sale.” Îmi place aceasta. Îmi place un astfel de curaj.

Așa cum a spus bătrânul Buddy Robinson: „Doamne, dă-mi o coloană vertebrală ca a unui buștean!” Acesta este felul de martor care dorim să fim. Curaj, fiindcă lui Dumnezeu Îi place să fim curajoși.

Înainte de a trece Iordanul dincolo, El i-a spus lui Iosua: „Fii curajos pentru că Domnul Dumnezeuul tău va fi cu tine oriunde vei merge.” Voi spuneți: „Păi, și eu așa avea curaj dacă mi-ar vorbi și mie Domnul cum i-a vorbit lui Iosua!” El i-a spus același lucru fiecărui credincios: „Voi fi cu tine tot timpul până la sfârșitul lumii. Nu te voi părăsi și nu te voi uita.” Să mergem deci, cu curaj, și să luăm făgăduința pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Haideți să fim martori adevărați!

Așadar, ei au încălzit cuptorul de șapte ori mai tare decât fusese încălzit înainte.

Acesta este felul în care procedează diavolul, fraților, pentru că el nu face nimic pe jumătate. El ridică totul împotriva voastră, dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că și El ne dă totul ca să putem birui; El intervine întotdeauna și face totul pentru noi. Așa este. În ordine. Priviți întotdeauna la El!

Îl pot vedea pe împăratul Nebucadnețar cum se așează în apropierea cuptorului încins atât de tare încât pereții îi erau roșii.

Îmi imaginez că cei trei au petrecut toată noaptea în rugăciune, având în vedere faptul că se apropiau de un test...

Iată! Aceasta este problema cu biserica de astăzi: voi vă bazați pe propriile voastre simțuri și abilități, în loc să vă apropiați de Domnul în rugăciune. Așa este. Astăzi, dacă trebuie să trimitem pe cineva undeva, ne întâlnim undeva pentru o scurtă discuție și spunem: „Ar trebui să facem aceasta sau să mergem acolo și să facem așa și așa”, dar Biblia spune că înainte ca apostolii să fie trimiși undeva, se întâlneau, posteau și se rugau, iar Duhul Sfânt a spus:

„Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.” (Fapte 13.2). Duhul Sfânt... Vedeți: Nu a fost părerea unui om, ci călăuzirea Duhului Sfânt, trimiterea și însărcinarea Sa. Amin.

Așadar, ei au avut toată noaptea o adunare de rugăciune, pentru că trebuiau să arate din ce erau făcuți. Fraților, fiecare om care mărturisește că este creștin, trebuie să arate într-un fel sau altul din ce este făcut, pentru că diavolul se va grăbi să-l treacă prin foc.

Când a venit la mine, Tommy Osborn, pe care îl cunoașteți mulți dintre voi, eu stăteam pe verandă. El mi-a zis: „Frate Branham, am fost la adunarea ta și l-am văzut pe nebunul acela cum a căzut la picioarele tale. Eu ce pot să fac?”

„Tommy, să nu mărturisești niciodată ceea ce nu poți dovedi, fiindcă diavolul se va grăbi să te confrunte. Da, o va face și o va face imediat, și știi ce va urma dacă nu poți dovedi ceea ce susții. Va fi o ocară la adresa Cuvântului. De aceea, înainte de a face o afirmație, fii sigur că Adevărul este de partea ta.”

Așa este, creștinilor. Mai întâi, fiți siguri în adâncul inimii voastre că Dumnezeu v-a despărțit de lucrurile lumii și v-a făcut o făptură nouă, și abia după aceea mergeți și spuneți oamenilor că sunteți creștini. Până când nu se întâmplă aceasta, stați la altar și muriți până când sunteți morți cu adevărat. În ordine. Trebuie să fiți morți! Știți care este problema astăzi? Eu cred că noi îngropăm prea mulți oameni vii, deși ar trebui să-i îngropăm abia după ce sunt morți. Este adevărat? Da, domnilor. Fraților, un om mort nu va riposta niciodată. Îi puteți spune orice vreți și puteți să-l numiți în toate felurile, fiindcă el nu va reacționa defel; nu va spune nici un cuvânt înapoi. De ce? Pentru că este mort.

Dacă un om este mort în Hristos, puteți să-i oferiți ceva de băut sau să-i dați orice, fiindcă el este mort și ascuns cu Hristos în Dumnezeu și este pecetluit cu Duhul Sfânt. Amin. El nu poate face acele lucruri pentru că pur și simplu nu poate să le facă. Este împotriva naturii sale. El a devenit o făptură nouă.

Dacă luați un porc și îl spălați, îl curățați, îi curățați unghiile de la picioare, le faceți cu oja și îl îmbrăcați cu ce haine vreți voi, atunci când îi veți da drumul se va duce direct la baltă și se va bălăci în ea. Toată curățirea nu i-a fost de nici un folos. De ce? Pentru că se va întoarce la natura sa de porc. Dar dacă luați un miel și îl puneți într-o groapă cu noroi, se va zbate până când îl veți scoate de acolo. De ce? Pentru că are natura unui miel. Ce înseamnă aceasta? Înseamnă că singura cale de a ține porcul departe de noroi este să-i schimbați natura. Așa este. Acesta este singurul mod de a obține un creștin adevărat: lăsați ca natura lui să fie schimbată dintr-un păcătos într-un sfânt. Înțelegeți? Și există un singur Remediu. Duhul Sfânt. Abia atunci veți putea fi un martor. Amin.

Fiți atenți, pentru că vreau să înțelegeți cât se poate de bine. Împăratul Nebucadnețar a dat porunca conform căreia cei trei trebuiau aruncați în foc și arși.

Au fost legați la mâini, iar înainte de a fi aruncați în cuptor, li s-a spus: „Fiți atenți! Mai aveți încă o șansă, iar dacă vreți să profitați de ea, este în ordine!” Dar ei au răspuns: „Dumnezeul nostru este în stare să ne salveze, așa că nu vom da înapoi!”

Ei au fost martori adevărați până la sfârșit. Astfel, au început să meargă pe acea cale, spre gura cuptorului, însoțiți de soldați. Fierbințeala era atât de mare încât i-a mistuit pe soldații care i-au aruncat în cuptor. Pot să-l aud pe Șadrac cum le-a zis celorlalți doi, înainte de a fi aruncați în cuptor:

„Sunteți siguri că v-ați rugat?”

„Da, totul este în ordine.”

Și noi știm că soldații care i-au aruncat în foc au murit pe loc.

Întotdeauna când se întâmplă ceva pe pământ, se întâmplă ceva și în cer. Aici avem tabloul îngrozitor al unui credincios care merge la moarte. Dar haideți să întoarcem puțin tabloul și să vedem ce se întâmplă în timpul acela în ceruri. De ce? Pentru că în timp ce există niște lucruri care se petrec aici jos, se întâmplă ceva și sus în ceruri.

Îl pot vedea pe Dumnezeu, pe Fiul lui Dumnezeu care stă la dreapta Sa cum privește în jos, în timp ce un înger vine în fața Sa cu sabia scoasă și spune: „Eu sunt Gabriel. Din ziua în care m-ai creat, am stat lângă Tine și am făcut numai ce mi-ai spus Tu să fac. Ai privit în dimineața aceasta jos, la cei trei martori? Ei sunt pe punctul să ardă trei martori ai Tăi.”

„Da, i-am privit toată noaptea.”

„Lasă-mă să merg jos.”, a spus îngerul.

„Voi schimba tabloul.” Vedeți? Eu cred că El ar fi putut face orice, dar Îl aud cum spune: „Gabriele, pune-ți sabia în teacă, fiindcă nu pot să te las să mergi!” Apoi văd cum vine în stânga Sa, un înger mare și puternic, al cărui nume este Wormwood și care deține controlul apelor. El a căzut cu fața la pământ înaintea Lui și a zis: „Doamne, Te-ai uitat la cei trei martori de jos? Ei sunt pe punctul să-i ardă în dimineața aceasta pentru că mărturisesc pentru Dumnezeu.”

„Da, i-am văzut.”

„Lasă-mă să merg jos și voi șterge Babilonul de pe fața pământului.” Cred că el ar fi putut face aceasta.

„Tu mi-ai dat cheile”, a continuat îngerul, „iar la potop am inundat tot pământul și l-am spălat pentru Tine. Dacă îmi vei permite, voi face și în dimineața aceasta la fel.” Dar El i-a răspuns: „Așa este, Wormwood. Știu că poți face aceasta, dar nu pot să te las să pleci.”

„De ce, Doamne?”

„Rămâi aici, la stânga Mea, pentru că nu pot să te las să pleci. Voi merge Eu însumi. Toată noaptea i-am privit, M-am uitat la martorii Mei, fiindcă Eu veghez asupra Cuvântului Meu ca să-L împlinesc. Nu pot să te las să mergi, pentru că voi merge Eu însumi.”

Cei trei erau la un pas de a fi aruncați în cuptorul încins.

Nu este ciudat? Dumnezeu te lasă să mergi până la ultimul pas al drumului. S-ar

părea că nu-l pasă și că stă pur și simplu. Dar Lui îi pasă de voi.

Mă gândesc la timpul acela când El a privit jos în Babilon. „Ochiul Lui veghează; știu că El are privirea ațintită asupra mea.” Vedeți? El vă privește și veghează.

Observați! Pot să-L văd cum Se ridică de pe scaunul Său îmbrăcat în hainele Sale preoțești. El privea jos, iar în partea de nord era un nor mare. Pot să-L aud cum a spus: „Vino aici, vântule de est, de nord, de vest și de sud, fiindcă vreau să vă conduc în dimineața aceasta!” Vânturile s-au dus și au adus norul până la tron. Atunci, El a pășit pe norul acela mare, a luat un fulger și l-a trimis să brăzdeze cerul. Chiar în timpul când cei trei au făcut ultimul pas pentru a intra în cuptor, El a venit jos, lângă Izvorul Vieții, și a luat un finic pentru a face vânt, iar când ei au pătruns în cuptorul cu foc, acolo era Unul care semăna cu Fiul lui Dumnezeu. El stătea în mijlocul văpăii împreună cu cei trei și îndepărta de ei văpaia cumplită a focului.

Trei martori adevărați. Dumnezeu va sta întotdeauna lângă martorii adevărați. Așa este.

Priviți ce a urmat! Când fierbințeala era foarte mare și focul ardea, inima împăratului s-a tulburat. El a zis: „Mergeți și deschideți ușa cuptorului să vedem dacă a mai rămas un pic de cenușă!” Dar când au deschis ușa, el a tresărit și a spus: „Câți ați aruncat în cuptor?”

„Trei.”, au răspuns slujitorii.

„Eu văd patru, iar al patrulea arată ca Fiul lui Dumnezeu.” Vedeți? El stătea lângă martorii Săi, pentru că Dumnezeu stă întotdeauna lângă martorii Săi. Amin. Voi știți că acesta este adevărul. Dumnezeu va face diferența și va sta lângă cei care sunt martorii Lui.

Cândva a existat un băiat care se numea David, iar într-o zi s-a dus să ducă plăcinte și struguri la frații săi care erau la război. Tatăl său, Iese, l-a trimis acolo. În vremea aceea era împărat Saul, iar filistenii se aflau de-o parte și israeliții erau de partea cealaltă, fiind separați de un pârâu care curgea pe acolo.

Așa cum face diavolul întotdeauna, când crede că are control asupra lucrurilor, face presiuni. Astfel, când a ajuns acolo, David a văzut un individ mare, un uriaș de doi metri și jumătate sau poate chiar mai mult, poate trei metri și ceva. Avea umerii mari ca ușa unui hambar, purta o armură mare și în mână avea o sulită. El a pășit în fața oștirii Israelului și a spus: „Am să vă spun cum facem. Eu sunt martor pentru filistenii și vreau un martor și pentru voi. Să nu lupte armatele, ci vom păși noi doi în față și vom lupta. Dacă eu îl voi ucide pe martorul vostru, ne veți sluji voi nouă, iar dacă mă va ucide el pe mine, vă vom sluji noi pe voi.” Vedeți cum procedează diavolul? Când crede că deține controlul asupra situației, se laudă, pălăvrăgește și o ține pe a sa.

Saul, care avea și el puțin peste doi metri se temea să-l înfrunte, iar oștirea lui Israel stătea și privea cu frică la ceea ce se întâmpla. Dar iată că a venit un băiețel nu foarte înalt, ci micuț și uscățiv, care arăta ca un fus, și se plimba pe acolo. Dar în acel micuț, sub pielea de oaie cu care era îmbrăcat, exista Ceva ce ceilalți nu aveau. El a mers acolo cu merinde pentru frații săi și a vorbit cu ei despre război. Și iată că la un moment dat a pășit în față uriașul acela și și-a adus lauda într-un moment nepotrivit. El a zis: „Cine vine să se lupte cu mine?”

Când l-a văzut, David a întrebat: „Cine este individul acela? Vreți să ziceți că îl lăsați pe filisteanul acesta netăiat împrejur să stea acolo și să sfideze oștirea Dumnezeului celui viu? Noi trebuie să avem pe cineva care să stea împotriva lui și să mărturisească puterea lui Dumnezeu!” Și pentru că toți erau speriați, a spus: „Voi merge eu!” Îmi place acest fel de curaj: „Voi merge eu! Lăsați-mă să mă lupt cu el!”

Ei l-au luat și l-au dus la Saul, iar Saul i-a zis: „Bărbatul acela este un războinic încă din tinerețe, iar tu nu ești decât un tânăr fără experiență.” Dar David i-a răspuns:

„Privește!...” Aleluia! Îmi place aceasta. Deci, David i-a zis lui Saul: „Privește! Slujitorul tău... Domnul m-a ajutat să ucid ursul cu praștia aceasta. Tot El m-a ajutat să iau mielul din gura leului, după care l-am prins de coamă și l-am omorât. Eu sunt un martor!” Aleluia. El fusese undeva și făcuse ceva. David a pus puterea lui Dumnezeu la încercare și a fost un martor.

De aceasta avem nevoie și noi astăzi: de mai mult curaj. Așa este. Da, domnilor. El a spus: „Eu sunt un martor al lucrurilor despre care vorbesc.” Aleluia. De aceasta are nevoie Biserica Dumnezeului celui viu de astăzi: de un martor care a fost în diferite locuri, a văzut și știe despre ce vorbește.

David a spus: „Eu sunt un martor al puterii lui Dumnezeu. Un urs s-a dus acolo sus și mi-a luat un miel, dar eu l-am ucis, iar când a venit leul și mi-a luat o oaie, l-am apucat de coamă și l-am omorât și pe el. Dumnezeul care m-a ajutat să-l ucid pe urs și pe leu, nu mi-l va da în mâini și pe acest netăiat împrejur?” Aleluia!

În zilele acestea când ei spun: „Zilele minunilor au trecut!” sau: „Vechea credință nu mai este valabilă! Ea a fost ceva doar pentru bunicul și bunica”, eu sunt bucuros, fraților, pentru că mai există câțiva martori ai Duhului Sfânt de modă veche, ai cerului albastru, ai religiei care omoară păcatul, care ucide firea și ispitele carnale ale diavolului, astfel ca inima voastră să poată fi curățată. Aleluia! Un martor.

Voi spuneți: „Oamenii sunt prea gălăgioși!” Ei au un motiv pentru care sunt gălăgioși. Cu siguranță. Ascultați cu atenție, fiindcă vă voi dovedi că religia Bibliei a fost întotdeauna gălăgioasă. Dumnezeu i-a spus lui Iov: „Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.” (Iov 38.4).

Cineva m-a întrebat zilele trecute: „Frate Billy, încă mai predici religia nouă pe care ai adus-o?” „Nu, domnule. Eu nu predic ceva nou, ci predic cea mai veche religie care a existat vreodată, pentru că ea poartă în sine salvarea.”

El a spus: „Este o religie nouă, pentru că nu am avut-o printre noi cu câțiva ani în urmă.”

„Dă-mi voie să-ți spun, frate, că este mai veche decât lumea”, i-am răspuns eu. Așa este.

Dumnezeu i-a zis lui Iov: „Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere...”

atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?” (Iov 38.4,7). Aceasta s-a întâmplat cu milioane de ani înainte de întemeierea lumii. Amin. Așa este. Martori!

Când marele preot Aaron, intra în Sfânta Sfințelor ducând cu sine sângele, trebuia să fie îmbrăcat într-un anumit fel și să pășească într-un anumit fel. El trebuie să fie un martor pentru Dumnezeu, așa că lua sângele și mergea înăuntru. Pe poalele hainei sale erau cusute o rodie, un clopoțel, o rodie, un clopoțel, iar el trebuia să pășească în așa fel încât acestea să cânte: „*Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul!*” Vorbind despre sfințenie, singurul fel prin care ei știau că Dumnezeu nu l-a ucis, era sunetul clopoțelului. Singurul fel prin care știau că era viu în timp ce era înăuntru, era că puteau auzi sunetul clopoțelului.

Fraților, ca martori ai Săi, și noi avem nevoie de niște rodii și de niște clopoței care să sune în seara aceasta cu un sunet plăcut înaintea lui Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu domnește și împărățește! Amin. În ordine.

Martori! Martorii Lui au urcat în camera de sus și au primit botezul Duhului Sfânt. Ei au făcut ca rodia și clopoțelul să fie puse împreună. Biblia spune că se clătinau și se purtau ca niște oameni beți sub impactul Duhului Sfânt, iar Dumnezeu mai are și astăzi astfel de martori. „Veți fi martorii Mei, ai acestei puteri, în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria, în Jeffersonville, Indiana și pretutindeni.” Aleluia! Amin.

Observați! David a spus: „Vreți să spuneți că filisteanul acela netăiat împrejur...” sau altfel spus: „bărbatul acela care nu este creștin...” Ce este tăierea împrejur? Duhul Sfânt în inima unui om.

Voi ziceți: „Poate să stea și să-L sfideze pe Dumnezeu cel viu cu toate diplomele lui?” Oh, vai! Cum poate face aceasta? Pentru că este netăiat împrejur. Noi suntem tăiați împrejur de Duhul Sfânt. El este tăierea noastră împrejur. Vreți să ziceți că îi lăsați pe acești doctori în divinitate, cu diplomele și masteratele lor, să stea acolo și să ne spună că religia de modă veche nu este bună, când botezul cu Duhul Sfânt dovedește că este adevărată?

Voi ziceți: „Oamenii nu vor veni...” Ba da, vor veni! Amin. Când a început să predice Ioan Botezătorul, el a fost cel mai mare predicator al timpului său. Ioan a fost un om simplu. El nu a avut nici o diplomă pentru că a fost dus în pustie de la vârsta de nouă ani. Dar ce a făcut el? Ioan nu a ieșit afară cu gulerul întors și nu a știut nimic despre „Doxologie” sau despre așa zisul „crez apostolic”, dar a fost martorul lui Dumnezeu. Când a ieșit din pustia Iudeii, el a predicat Evanghelia de modă veche și era învelit într-o piele veche de oaie. Oh, vai! Dar el a adus neliniște în toate regiunile din jurul Ierusalimului, Iudeii și Iordanului. De ce? Pentru că a predicat că Hristos nu este o poveste istorică, ci un eveniment prezent, o realitate a aceluși timp. Amin. Astăzi, noi predicăm în toată lumea învierea și revenirea lui Hristos. Dar, a născut El în inimile voastre o Viață nouă? Vechea voastră viață a murit cu adevărat?

David a spus: „Cum permiteți ca netăiatul acela împrejur să stea acolo și să spună acele lucruri? Mă duc eu să mă lupt cu el!” Primul lucru care s-a întâmplat când au auzit aceasta, a fost că Saul a spus: „Dacă vrei să mergi, am să-ți dau armura mea. Am să-ți dau și scutul, coiful și sabia mea.”

Ascultați! Când micuțul David a primit lucrul acela mare... Imaginați-vă că el avea umeri micuți, iar platoșa și zalele acelea erau prea mari pentru el. Când le-au pus pe el, micuțul individ nu a mai putut nici măcar să pășească.

Ascultați! Noi am fost învățați că scutul ecleziastic nu se va potrivi niciodată pe un om al lui Dumnezeu. Așa este. Teologia voastră nu se va potrivi niciodată cu puterea lui Dumnezeu. Voi nu aveți nevoie de teologie și nici de educație, ci aveți nevoie de o inimă predată Cuvântului lui Dumnezeu. Numai așa veți fi niște martori adevărați, ca cei de la început.

Nimic din lucrurile lumii nu se va potrivi cu un om al lui Dumnezeu. Astfel, David a spus: „Luați jos de pe mine lucrurile acestea, pentru că nu am nevoie de diplomele voastre!” Amin. „Eu sunt un martor al Lui! Nu am pus niciodată astfel de lucruri pe mine și nu știu nimic despre teologia voastră. Lăsați-mă să merg în felul în care m-a călăuzit Domnul când mi-a dat biruință împotriva ursului și a leului.

Aceasta este ceea ce vă spun astăzi, fraților: „Nu mă trimiteți cu psihologia voastră, ci lăsați-mă să merg cu botezul de modă veche al Duhului Sfânt care m-a scos din gura baptilștilor și m-a izbăvit. Lăsați-mă să merg așa.”

„Oh”, a zis David, „nu pot merge cu toate aceste lucruri, nu le-am purtat niciodată și nu știu nimic despre ele. Cum să stau și să repet toate aceste crezuri, când nu știu nimic despre ele? Dați-le jos de pe mine!” Ei le-au dat jos de pe el și astfel, David s-a simțit foarte bine. S-a întins și și-a luat praștia. Simțea că îi vine să sară în sus. Voi știți cum vă simțiți când aveți o praștie în mână.

David s-a uitat la Goliat, iar acesta l-a întrebat: „Ce vei face în legătură cu provocarea mea?” „Voi veni!” Amin. Apoi, și-a pus praștia în buzunar, a alergat de-a lungul pârâului și a adunat cinci pietre.

Atunci Goliat a spus: „Vreți să ziceți că acest micuț holly-roller, acest individ fără educație, vine să mă înfrunte pe mine? Eu, cu toate gradele mele, nu pot să-mi pierd vremea cu el, fiindcă vorbește despre vindecarea divină, despre puterea lui Dumnezeu și despre salvare.”

Dar David era un martor a ceea ce vorbea. Să nu vă faceți griji, pentru că dacă un bărbat sau o femeie sunt martori a ceea ce vorbesc, ei vor petrece timp pentru uciderea omului vechi, iar atunci nu va mai fi nici o pierdere de vreme. Așa este. Da, domnilor. În ordine.

El a pus piatra aceea micuță în praștie, apoi a mers de-a lungul apei, a urcat dealul și a alergat în întâmpinarea filisteanului care i-a zis: „Tu vii la mine ca la un... Te voi străpunge cu sulita mea”, care era probabil mai lungă de nouă sau zece metri. „Te voi străpunge cu sulita și te voi da hrană păsărilor!” Dar priviți-l pe David care era un martor. Opoziția era împotriva lui, dar el știa despre ce vorbește. Astfel, el i-a zis filisteanului: „Tu vii împotriva mea ca un filistean, în numele unui filistean, îmbrăcat în armură și cu o sulită în mână, dar eu vin în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel.” Amin. Aceasta era diferența. Aceasta este ceea ce a făcut diferența. Și a mai spus că îl va birui în ziua aceea, dar uriașul a râs și a spus că el îl va ucide.

Micuțul David s-a pregătit și era pe punctul să arunce piatra... El avea cinci pietre. În limba engleză „Isus” este format din cinci litere: „Jesus”. Deci, David avea cinci pietre pe care le ținea cu cinci degete: „Credința”, în engleză: „Faith”, adică tot cinci litere. Fraților, el avea tot ce-i trebuia pentru a birui. Așadar, când aveți credință în Isus Hristos și ea lucrează tot timpul în sufletul vostru, se va întâmpla ceva: păcatul și boala vor pleca de la voi; diavolii se vor risipi așa cum se risipesc gândacii de pe podea, atunci când se aprinde lumina.

Iată că acolo venea „Credința în Isus Hristos”. Iată-l pe David venind „în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel!” A început să învârtă praștia și a dat drumul la piatră, iar Duhul Sfânt a condus-o drept în fruntea filisteanului și l-a omorât. Apoi, David i-a luat sabia și i-a tăiat capul zicând: „Veniți, băieți! Iată-l! V-am spus că Dumnezeu va face aceasta.” Aleluia! El era un martor pentru că știa despre ce vorbește. David nu știa nimic despre armură și sulită, dar știa ce are în mână, iar Dumnezeu a fost cu el.

Eu nu știu nimic despre ideile voastre mari și de alte lucruri ca și acestea, dar știu

Cine este Duhul Sfânt și ce poate face El pentru noi, de aceea dorim să fim martorii Lui. Dar înainte ca să putem fi martorii Săi, trebuie să-L avem pe El.

Odată, demult, a fost un bărbat care se numea Ilie, iar Dumnezeu era cu el. Ilie l-a văzut pe Dumnezeu în încercările prin care a trecut și l-a văzut făcând anumite lucruri. El a văzut cum a venit păcatul și a cuprins întreaga națiune, așa că a zis: „O clipă!” Apoi, s-a dus și s-a rugat sus pe munte, iar Dumnezeu l-a făcut un martor al Său. El i-a zis: „Du-te și spune-i împăratului că nici măcar roua nu va cădea, decât la cuvântul tău.”

Vă puteți imagina aceasta? Pot să-i aud pe unii oameni cum strigau: „Bătrânul acela nebun spune că nu va ploua decât la cuvântul său!” Dar el era martorul lui Dumnezeu. Înțelegeți? El știa despre ce vorbește și știa ce urma să facă Dumnezeu, pentru că Dumnezeu își ține întotdeauna Cuvântul. Așadar, Ilie știa aceasta; el știa că Dumnezeu îi spusese că nu va ploua, așa că s-a dus și a spus că nu va ploua.

Dacă Dumnezeu a spus că veți primi botezul Duhului Sfânt, duceți-vă și luați-L! Când Dumnezeu spune că vindecarea este pentru voi, duceți-vă și luați-o! Dacă sunteți un martor, mergeți și mărturișiți pentru El. Spuneți: „Dumnezeu a făgăduit aceasta și El nu poate minți!”

Chiar dacă ei spun: „Zilele minunilor au trecut!”, lăsați ca aceasta să treacă pe lângă voi, pentru că noi luăm Cuvântul lui Dumnezeu, nu al altcuiva.

Îl pot vedea pe Ilie cum s-a dus sus pe munte și s-a așezat lângă pârâul Cherit. Ce priveliște jalnică! Bătrânul acela cu barba lungă și sură stătea acolo singur. Avea în jur de șaptezeci de ani, un toiag în mână și un vas micuț cu untdelemn. Toți se gândeau că va muri, dar curând a început seceta, iar oamenii de jos, cei care credeau că este nebun, au observat că acolo sus pe munte, el mânca trei mese pe zi și avea un timp minunat. Da, lui îi era mai bine decât le este multora de aici în seara aceasta. Ilie avea niște servitori. Așa este. Astfel, corbii veneau în fiecare zi

și îi aduceau sandviciuri pentru micul dejun.

Nu demult, cineva mi-a spus: „Vrei să spui că tu crezi așa ceva, predicatorule?”

„Da, domnule”, am răspuns eu.

„Vrei să spui că tu crezi că el a mâncat?”

„Da, el a mâncat.”

„Dar de unde a avut pește?”

„Nu știu”, am răspuns eu.

„De unde a avut pâine?”

„Nu știu.”

„Crezi că s-a dus la o brutărie?”

„Nu ți-aș putea spune, dar un lucru este clar: corbii îi aduceau totul, iar el a mâncat, i-a mulțumit lui Dumnezeu și a făcut tot ce i-a poruncit El să facă.”

Același lucru este valabil și pentru botezul cu Duhul Sfânt. Voi ziceți: „Ce-i determină pe oameni să strige?” „Nu știu.” „Ce vrei să spui?”

„Este mana care vine din cer de la Dumnezeu.”

„Vrei să spui că simți ceva? Eu nu cred aceasta!”

„Nici nu trebuie să crezi. Duhul Sfânt o aduce, iar eu o mănânc, sunt săturat, strig și am un timp minunat. Lăsați ca lumea să creadă ce vrea.”

„Dar de unde o obține el? De unde vine Mana? Totul vine din cer, de unde noi nu putem vedea?”

„Eu nu știu de unde sau cum vine; ceea ce știu este că ajunge aici.” Amin. Sunteți un martor al Lui? Ați gustat ce bun este Domnul? Știți despre ce vorbiți? Botezul cu Duhul Sfânt este în seara aceasta la fel de real ca viața voastră. El este puterea lui Dumnezeu dată pentru salvare și este cu siguranță, bună.

Ilie a stat acolo și a mâncat, iar când îi era sete, se ridica, mergea la pârâu și bea. Aceasta este tot. Ei credeau că era mincinos, dar nu, el era martorul lui Dumnezeu. Așa este. Și ce s-a întâmplat când a secat pârâul acela? Atunci El i-a spus: „Am pregătit o văduvă care se va îngriji de tine.”

Ce loc în care să meargă predicatorul: în casa unei văduve. Dar Dumnezeu a spus: „Eu am pregătit-o.”

Astfel, Ilie s-a dus acolo pentru că trebuia să fie un martor. A început să se plimbe pe stradă și să aștepte pentru că, conform vedeniei, trebuia să vadă o femeie în curte. Ilie a văzut femeia, așa că s-a dus la ea și i-a zis: „Du-te și adu-mi un vas cu apă și o bucată de pâine și dă-mi să mănânc din mâna ta.” Dar femeia i-a răspuns:

„Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de

făină într-o oală și puțin untdelemn într-un urcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.” (1Împărați 17.12).

Ilie i-a zis însă: *„Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai pregătește-mi întâi mie, cu untdelemnul și făina aceea, o mică turtă și adu-mi-o...” (v. 13).* Amin.

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu...” (Luca 12.31). Ați fost vreodată martori ai acestui adevăr? Puneți-L pe Dumnezeu pe primul loc. Plătiți mai întâi zeciuiala. Mulțumiți-L pe Dumnezeu; Mai întâi de toate, rugați-vă dimineața; rugați-vă de-a lungul zilei. Dați-I lui Dumnezeu întâietate în toate lucrurile și atunci veți fi un martor al Lui.

Femeia a alergat în casă. Ea avea două lemne. În vechime, în Orient se foloseau două lemne, puneau două lemne în formă de cruce, iar la mijlocul lor era focul. Indienii mai fac și astăzi aceasta, iar pe măsură ce butucii ard, îi mută tot mai sus. Aceasta era crucea, Hristos, iar focul era în mijloc. Ei luau puțin din jertfa de mâncare, și puneau plămădeala aceea; toată plămădeala era la fel: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Apoi, turnau ulei, care era Duhul Sfânt și amestecau totul: Duhul Sfânt și Hristos, apoi făceau o turtă, frate. Oh!... Să nu credeți că sunt nebun, fiindcă sunt doar religios. În ordine.

Observați: *„...Numai pregătește-mi întâi mie, cu untdelemnul și făina aceea, o mică turtă și adu-mi-o...”* Așadar, femeia a luat jertfa de mâncare, Hristos, L-a turnat înăuntru pe Duhul Sfânt, untdelemnul, le-a amestecat, le-a pus pe cruce, pe cele două lemne, și le-a copt. Oh, fraților, vorbind despre turte, aceea a fost una dintre ele. Apoi, a ieșit la proroc și i-a dat lui micuța turtă și ultima picătură de apă pe care o mai avea, iar profetul a stat acolo, a mâncat-o și a băut apa.

Când a terminat, i-a zis femeii: *„Acum, du-te înăuntru și fă o turtă pentru tine și fiul tău, „Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din urcior nu se va împuțina până în ziua când va da Domnul ploaie*

pe fața pământului”.” (v. 14). Ce era ea? O martoră. Așa este. Văduva era o martoră a Lui în țară.

După ce marele profet Ilie a fost luat la cer, în locul lui s-a ridicat Elisei. Oh, îmi pot imagina acest fel de martor! Într-o zi, Elisei a fost văzut de Ilie care l-a binecuvântat și și-a aruncat mantaua peste el. În ziua aceea, Elisei a adus jertfă Domnului o pereche de boi, iar uneltele le-a ars, arătând că toate lucrurile lumii erau moarte pentru el și au rămas în urmă. Apoi l-a urmat pe Ilie și a fost în slujba lui.

Acesta este felul în care trebuie să venim la Dumnezeu. Omorâți tot trecutul din spatele vostru; ardeți toate podurile! Nu lăsați sticla jos ca s-o puteți găsi mâine, ci scăpați de ea, ardeți-o! Amin. Fiți un martor adevărat. Fraților, ieșiți afară desculți, fiindcă aceasta este calea. Iertați-mi expresiile, dar acesta este singurul fel în care știu să o spun. În ordine.

Ilie a spus: „Este pe cale să se întâmple anumite lucruri.” Observați! Ilie a plecat din Ghilgal și a mers la școala prorocilor. Vreau să observați că atunci când a ajuns la școala prorocilor, Ilie a spus: „Domnul mă conduce la Iordan.” Sunt trei etape în care Elisei l-a urmat pe Ilie; Ilie era un tip al lui Hristos, în timp ce Elisei simboliza Biserica.

„Voi merge sus, în Ghilgal”. Mai întâi este neprihănirea prin credință. Apoi, i-a zis lui Elisei, Bisericii: „*Rămâi aici.*” Bătrânul profet și tânărul Elisei, un simbol al lui Hristos și al Bisericii Sale. Dar Elisei i-a zis lui Ilie: „*Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.*” (2Împărați 2.2).

Când era sus, în Ghilgal, Ilie a zis: „Rămâi aici, fiindcă Domnul mă trimite să merg la școala prorocilor.” Dar Elisei i-a răspuns: „*Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi.*” Aceasta este Biserica. Înțelegeți? Țineți-vă ochii ațintiți la Isus și urmați-L oriunde merge El. Dacă El iese afară din Biserica metodistă, mergeți cu El; dacă iese afară din biserica baptistă, mergeți cu El. Dacă iese afară

din Tabernacolul Branham, mergeți cu El.

Spuneți: „Nu Te voi părăsi! Nu contează unde au aparținut mama, tata, unde a avut loc aceasta, eu voi merge cu Tine și nu Te voi părăsi.” Aleluia! „Eu sunt martorul Tău și nu pot merge singur pentru că ești parte din mine.” Vedeți? Astfel, Ilie i-a zis lui Elisei: „Vino”, și au mers împreună la școala prorocilor.” Acolo, unii dintre proroci i-au zis lui Elisei: „Știi că stăpânul tău va fi luat de la tine?” „Știu, dar tăceți!”, le-a răspuns Elisei.

Îmi place aceasta. „Indiferent ce spun ceilalți, eu voi rămâne cu El.” Apoi, Ilie i-a zis lui Elisei: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Iordan.” (v. 6).

Trei etape: neprihănirea, Ghilgal; sfințirea, școala prorocilor și botezul cu Duhul Sfânt, la Iordan, Iordanul simbolizând moartea.

Observați! Martin Luther, John Wesley și Rusaliile, jos la Iordan; timpul în care trebuie să murim.

Așadar, Ilie a fost însoțit de Elisei până la Iordan, iar când au ajuns acolo, la Iordan, moartea, ultimul loc al călătoriei, bătrânul profet și-a dat jos mantaua, a lovit cu ea apele, care s-au despărțit într-o parte și-n alta, iar cei doi au trecut dincolo pe pământ uscat. Predicatorii au stat și i-au privit cum au trecut pe malul celălalt. Amin. Când au ajuns dincolo, nădăjduiesc că aceasta va pătrunde adânc în Tabernacolul Branham, până în măduva oaselor.

Când a venit puterea? Nu când a fost la Ghilgal, nici când a fost la școala prorocilor și nici când a ajuns pe malul Iordanului, ci după ce a trecut Iordanul, după ce l-a urmat pe Ilie pas cu pas pe tot parcursul drumului.

Dacă doriți și voi aceasta, spuneți: „Îl accept pe Isus ca Salvatorul meu personal și

voi renunța la toate obiceiurile mele rele.” Dar nu ajunge! Haideti jos la Iordan, acolo unde trebuie să muriți, unde uitați de toți prietenii voștri și de toate lucrurile lumii. Țineți-vă ochii ațintiți numai la El!

Ce urmează? Elisei a spus: „Voi merge cu tine chiar și prin Iordan!” Amin. Îmi place aceasta. De ce? „Voi fi un martor al acestui lucru”, și a trecut prin Iordan.

Fiți atenți, pentru că vreau să înțelegeți! După ce au trecut Iordanul, Ilie l-a întrebat: „Ce dorești să fac pentru tine?” Aceasta vrea să știe și Hristos în seara aceasta: „După ce ai fost despărțit de lucrurile lumii, după ce ai devenit o făptură nouă în Hristos Isus, după ce ai fost născut din nou, umplut cu Duhul Sfânt, după ce ai trecut Iordanul și toate lucrurile lumii au rămas în urma ta, deci după toate acestea, te întreb: „Ce vrei să fac pentru tine?” Îmi place aceasta.

Elisei a răspuns: „*Te rog, să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!*” (v. 9). Predicatorul acela știa despre ce vorbește: „Vreau o măsură dublă pentru că doresc să mărturisesc aceasta mult mai mult.”

„*Greu lucru ceri*”, i-a răspuns Ilie. „*Dar, dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, așa îți se va întâmpla.*” (v. 10).

Fraților, noi vorbim despre un predicator care se uita la celălalt predicator; el îl vedea cu adevărat. Aceasta trebuie să facă și Biserica în seara aceasta, dacă vrea o dublă măsură a Duhului: să privească la Hristos, să se uite la Duhul Sfânt, la felul în care Se mișcă El.

Observați! Ilie a zis: „*Greu lucru ceri.*” Dar Elisei nu a fost cu un ochi la lume și cu celălalt ochi la Ilie, ci a trebuit să-și ațintească ambii ochi asupra lui și să-l urmeze pas cu pas. Așa este. Problema bisericii din seara aceasta este că avem prea mulți oameni care mărturisesc că sunt creștini, dar sunt cu un ochi la lume și cu celălalt la cruce. Veți cădea, iar aceasta este atât de sigur pe cât este de sigur că va cădea

și lumea. Lăsați ca ochii voștri să aibă o singură țintă! Lăsați ca inima voastră să aibă o singură țintă! Lăsați ca gândurile voastre să aibă o singură țintă! Amin.

Frate, aceasta macină înăuntru, șlefuieste și doare, dar face bine.

Când eram copii, mama ne dădea ulei de castor. Când îmi dădea mie, eu mă țineam de nas și închideam gura, iar ea zicea: „Scumpule...” „Mamă, uleiul acesta îmi face greață”, dar ea îmi răspundea: „Dacă nu-ți face rău, nu-ți va face nici bine.” Poate acesta este răspunsul și în cazul nostru. Poate, același lucru este valabil și în privința Evangheliei: dacă nu vă va răscoli, nu vă va face nici bine.

Țineți-vă ochii ațintiți la Hristos și continuați să mergeți mai departe fără să vă pese ce spune lumea!

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.” (Romani 8.14). Este adevărat?

„Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.” (Romani 8.1). Pentru ei nu mai este nici o osândire fiindcă continuă să mărșăluiască cu El.

Acum observați! După ce au trecut dincolo și vorbeau, de sus a venit un car de foc cu niște cai de foc și i-a despărțit pe unul de altul, și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt. (v. 11). Și în timp ce se înălța, Ilie și-a dat jos mantaua și a aruncat-o înapoi, iar ea a căzut pe pământ, în timp ce caii și carul de foc îl duceau în sus.

Oh, aș vrea să înțelegeți aceasta! Ce tip frumos! Tânărul profet Elisei, a fost martorul lui Ilie, a întregii puteri cu care a lucrat el. Elisei a fost martorul tuturor lucrurilor făcute de Ilie, iar după plecarea lui, a luat aceeași manta și-a pus-o pe umeri și a pornit înapoi spre Iordan. Acesta este un tip desăvârșit, minunat. A mers

jos la Iordan, și-a dat jos mantaua, a ținut-o în mâinile sale și a lovit apa cu ea zicând: „Unde este acum Domnul, Dumnezeul lui Ilie?” (v. 14). Imediat, apele s-au despărțit într-o parte și-n alta. Acesta este un simbol al Bisericii care-L urmează pe Isus și vede puterea și minunile Sale.

Într-o zi, când era pe pământ, o femeie a venit la El și I-a zis: „Poruncește ca, în Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta”. (Matei 20.21).

Atunci Isus le-a zis: „Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?”

„Putem”, I-au zis ei.”

Și El le-a răspuns: „Este adevărat... dar a șede la dreapta și la stânga Mea nu atârnă de Mine s-o dau...” (v. 22-23). Cu alte cuvinte, El spunea: „Și voi veți fi botezați cu același botez pe care-L am Eu.” Biserica L-a urmat pas cu pas, iar El i-a dus în odaia de sus și a luat Cina cu ei, după care a mers la Calvar și a fost răstignit. Apoi, Biserica chemată afară, L-a privit în timp ce Se înălța la cer, iar pe măsură ce mergea în sus, El le-a zis: „Vă voi trimite pretutindeni în lume ca să fiți martorii Mei. Dar mai întâi, așteptați în Ierusalim pentru că aceeași Manta a Duhului Sfânt care este peste Mine, Se va pogorî și peste voi. O voi trimite înapoi.” Astfel, ei s-au dus în Ierusalim (Aleluia!) și acolo au fost botezați cu Același Duh Sfânt care a fost în Isus Hristos. Aleluia! „Atunci Îmi veți fi martori pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

Același Duh Sfânt care a fost peste profetul Ilie, S-a întors în dublă măsură peste profetul Elisei.

Frate și soră, cum este posibil ca noi, care pretindem că am primit din paharul binecuvântărilor Sale, că botezul Duhului Sfânt S-a revărsat asupra noastră, ne-a

Învăluit și ne-a botezat ca să mergem afară ca martori ai Săi, să stăm liniștiți în zilele acestea când vedem putreziciunea și răul care cuprinde toate lucrurile? Să ne ridicăm și să mărturisim Adevărul! Amin. Minunat.

O, vai! Trebuie să închei. Mă simt ca și cum abia acum aș începe să predic.

Mantaua, o dublă măsură... Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele mai mari...*”, de fapt, mai multe, adică într-o dublă măsură.

„*Voi veți fi martorii Mei după ce veți primi o putere, o dublă măsură de putere.*” Să ne uităm la El! Să ne ținem privirile ațintite asupra Lui. Mantaua este jos; mantaua este aici în seara aceasta. Același Duh Sfânt care a fost peste Isus Hristos este în seara aceasta aici, în biserică, să-l îmbrace pe fiecare credincios cu putere de sus. Și ce se va întâmpla atunci? Veți fi martorii Lui în Ierusalim, Iudeea, Samaria, Africa de Sud, Asia, și oriunde veți merge, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.

Nu-i de mirare că Filip a putut merge să predice în Samaria. Nu-i de mirare că atunci când a fost omorât Ștefan cu pietre, deși pietrele aruncate de cei din jur îi zdrobeau capul, el a privit în sus și a spus: „*Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.*” (Fapte 7.56). El era un martor. Nu-i de mirare că în timp ce mergea spre Damasc, ochii lui Saul au fost orbiți de Lumina care a stat înaintea lui. El a zis: „*Cine ești Tu, Doamne?*” Și Domnul a zis: „*Eu sunt Isus, pe care-L prigonești.*” (Fapte 9.5).

Domnul avea în cetate un predicator care avea vedenii și care se numea Anania. Și Domnul i S-a arătat într-o vedenie și i-a zis: „*Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă.*” (v. 11). Anania s-a dus, a intrat în casă și-a pus mâinile peste Saul și a zis: „*Frate Saule, Domnul Isus, care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt, pentru că trebuie să fii un martor al Lui.*” (v. 17).

Un martor! Dar ce s-a întâmplat mai întâi? Mai întâi i-a zis: „*Capătă-ți vederea și primește Duhul Sfânt.*” Astfel, de pe ochii lui au căzut un fel de solzi, după care s-a dus jos la râu și a fost botezat. Îmi imaginez ce timp au avut ei acolo, voi, nu?

Saul mergea spre Damasc, cu decretele în buzunar, pentru a aresta toate grupările acelea de holly-rollers, dar Dumnezeu l-a trântit jos de pe calul său și l-a făcut un martor a ceea ce aveau oamenii pe care-i prigonea. Oh, vai! Mă întreb dacă nu mai există și în seara aceasta oameni care călăresc caii lor mari și care ar trebui trântiți jos ca să devină un martor al Lui?

Într-o dimineață stăteam și priveam cum cădea roua din ceruri. Uitați-vă și voi, atunci când răsare soarele. Priviți roua aceea micuță cum strălucește exact ca o micuță stea. Ce este ea? Un martor. Ea știe că în momentul în care se ridică soarele și ajunge într-un anumit loc, ea se va înălța din nou sus. Umezeala aceea se va ridica direct în sus. De ce? Pentru că odată a fost acolo sus, dar a căzut jos. Va merge însă înapoi pentru că ea este un martor al luminii soarelui care o ridică în sus. Ea știe despre ce este vorba.

Fiecare bărbat și fiecare femeie născută din nou din Duhul lui Dumnezeu este un martor al învierii lui Isus Hristos.

În seara aceasta, Dumnezeu are nevoie de martori. „*Mergeți în toată lumea și mărturisiți-Mă la toți oamenii, în fiecare generație, pentru că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.*”

Duhul Sfânt să facă aceste cuvinte să pătrundă adânc în sufletul vostru.

„*Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.*” (Fapte 1.8).

Soră, vrei să vii la orgă în timp ce ne plecăm capetele? Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Vă rog s-o faceți toți, cât se poate de respectuoși. Rămâneți în rugăciune în timp ce vom face chemarea la altar. Duhul Sfânt este în seara aceasta aici, dând ungera divină și făcând din cei prezenți, martori ai învierii lui Isus Hristos.

Mă întreb dacă în seara aceasta doriți să deveniți un martor al puterii de înviere a Domnului? Doriți aceasta, dacă nu ați fost îmbrăcați niciodată cu ea? Doriți să fiți amintiți în rugăciune? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ridicați mâinile pretutindeni, în clădire. Oh, aceasta este minunat!

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!” (Matei 5.6).

Este cineva în clădire care nu L-a acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal, dar în seara aceasta vrea să spună: „Frate Branham, prin mâna mea ridicată... În seara aceasta sunt o mulțime de oameni adunați în jurul altarului, dar îmi ridic și eu mâna și spun: „Roagă-te și pentru mine fiindcă sunt un păcătos. Doresc să-L las pe Dumnezeu să-mi vadă mâna ridicată în semn că doresc să-L accept ca Salvator al meu.”?

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Este bine. Este cineva și aici. Dumnezeu să te binecuvânteze. Este minunat.

Spuneți: „Doresc să devin un martor al Lui.”

Mai este cineva care dorește să ridice mâna și să spună: „Roagă-te și pentru mine, frate Branham, fiindcă doresc să fiu amintit în rugăciune.”?

Dumnezeu să te binecuvânteze. Te văd, doamna care stă cu mâna ridicată acolo. Te văd și pe tine, tinere de acolo din capăt. În seara aceasta, la încheierea trezirii, peste tot în audiența aceasta micuță sunt ridicate mâini.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. De unde știm noi că aceasta nu va fi ultima trezire pe care o are Tabernacolul Branham?

Astăzi, am stat lângă trupul neînsuflețit al unei tinere care avea în jur de douăzeci de ani. Am dus-o la mormânt și am îngropat-o. Micuții ei băieți stăteau lângă tatăl lor, iar el le-a zis: „Haideți să-i spuneți „Bun rămas” mamei voastre.” Ei s-au dus și i-au făcut cu mâna mamei lor moarte zicând: „Bun rămas, mami!” Micuții lor ochișori erau plini de lacrimi și și-au ascuns fețele cu palmele. Oh, nu ar fi fost trist dacă mama lor ar fi plecată pentru totdeauna? Dar prin harul lui Dumnezeu, ea a fost convertită aici în Tabernacol. Singurul lucru care contează acum este seara aceea în care a pășit în față și L-a primit pe El. Săptămâna trecută, ea alerga prin oraș, sănătoasă și puternică și intenționa să vină la biserică, dar s-a îmbolnăvit dintr-o dată și a murit într-un timp foarte scurt.

Doi prieteni de-ai mei, ambii angajați la Compania de servicii publice, au avut ieri un accident, iar astăzi zac în spital și sunt pe moarte... Unul dintre operatori este un bun prieten de-al meu și am stat de multe ori de vorbă pe un butuc în pădure, vorbindu-i despre Domnul Isus. Aș vrea să-l mai văd o dată și să vorbesc cu el înainte de a pleca din viața aceasta, să văd dacă Domnul va spune ceva pentru el.

Mă întreb dacă cei care ați ridicat mâinile ca păcătoși, ați vrea să fiți amintiți într-un cuvânt de rugăciune? Credeți și Îl acceptați pe Isus Hristos? Rămâneți în rugăciune, cu capetele plecate. Vreți să vă ridicați în picioare ca un martor, dacă L-ați acceptat pe Isus Hristos ca Salvatorul vostru personal și credeți că El v-a salvat din păcat?

Cei care ați ridicat mâinile, vreți să spuneți: „Doamne, știu că Tu mi-ai promis că „cine crede, nu va fi osândit.”, iar eu cred și Te accept ca Salvatorul meu.”

Doriți să vă ridicați? Suntem presați puțin de timp și de spațiul de aici. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze. Rămâneți în picioare! Dacă doriți să vă ridicați, puteți s-o faceți. Mai dorește cineva să se ridice? Plecați-vă capetele peste tot în sală și rămâneți în rugăciune.

Doamne, ajută-ne acum. Iartă-i pe păcătoși, fiindcă ai spus că nu-i vei alunga pe cei care vin la Tine. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Rămâneți în picioare. Altcineva? Cei care ați ridicat mâinile, spuneți: „Doamne, ai milă de mine păcătosul și mântuiește-mă de dragul lui Hristos.” El o va face chiar acolo unde sunteți.

Filip a spus odată: „Apa este aici. Ce te împiedecă să fii botezat? Dacă crezi din toată inima, se poate.”

Vreți să-L primiți chiar acum ca Salvatorul vostru personal? Dacă vă veți ridica și Îl veți mărturisi înaintea oamenilor, El vă va mărturisi înaintea Tatălui și a îngerilor Săi. El vă privește. Vreți să fiți un martor al Lui? Atunci, ridicați-vă în picioare dacă sunteți păcătoși.

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Cineva de acolo, un bărbat și soția sa, s-au îmbrățișat și L-au acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal. Altcineva? Vreți să vă ridicați în picioare chiar acum, în timp ce Duhul Sfânt este aici, în clădire? Spuneți: „Rugați-vă pentru mine, fiindcă doresc să-L accept pe Hristos ca Salvator.” Aceasta voi face, în timp ce ei stau cu lacrimile curgând pe obraji. Vreți să vă ridicați în picioare? Fiți respectuoși și nimeni să nu se mai plimbe. Stați în rugăciune, pentru că Duhul Sfânt Se ocupă chiar acum de voi.

Ce v-a determinat să ridicați mâinile? Voi nu ați fi putut ridica mâinile dacă nu v-ar fi determinat Duhul Sfânt să faceți aceasta, pentru că Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl.”*

Dacă ai ști, prietene păcătos că unii dintre cei cu care am vorbit, au spus: „Eu nu

cred în Dumnezeu, nu am timp pentru aceasta. Am încercat cândva, dar nu mi-am dorit niciodată să-L cunosc cu adevărat.” Dumnezeu vă dă în seara aceasta șansa să deveniți creștini. Nu-L refuzați!

Îl rog pe cel de la orgă să cânte cântarea: „Nu-L respingeți!” În ordine. Între timp, hotărâți-vă pentru El.

„Nu-L respingeți, nu-L respingeți

Deși ați pribegit... În ziua veșniciei.

Nu-L îndepărtați pe Salvator de inima voastră

Nu-L respingeți!”

Oh, cum veți avea nevoie de El să vă spună: „Ai făcut bine!” Nu vreți să ridicați mâna acum și să spuneți: „Îl accept pe Hristos!”? Dar tu, soră, crezi că El îți iartă păcatele? Tu, cea de acolo. Stați cu capetele plecate fiindcă vom încheia imediat.

„Îl accept chiar acum pe Isus Hristos ca Mântuitorul meu personal.”

Doriți să vă ridicați pentru rugăciune? Ce spui despre aceasta, tu, cel de acolo? Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dar tu, cea din spate? Tânăra doamnă care a ridicat mâna. Vrei să te ridici? În ziua aceea vei avea nevoie de El ca să pledeze pentru tine. Nu-L refuzați pe Salvator, ci primiți-L în inimile voastre. Nu-L îndepărtați. În timp ce vom cânta din nou, mă întreb dacă cei care s-au ridicat în picioare, nu ar vrea să vină să le strâng mâinile și să mă rog pentru ei, chiar aici jos la altar? Vor să vină și ceilalți? Dar tu, care ai ridicat mâna acolo în spate, nu vrei să vii? Vino aici jos.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe cei ce sunteți soț și soție. Veniți aici pentru o clipă. Veniți, pentru că vreau să vă strâng mâinile.

Oh, cum vom avea nevoie de El să pledeze într-o zi pentru noi!

„Nu-L îndepărtați pe Salvator de inima voastră

Nu-L respingeți”!

Prieteni, gândiți-vă la aceasta. Gândiți-vă că înainte de a se face dimineață, sufletul vostru poate fi despărțit de trupul vostru ca un dinte care este scos afară și va merge într-o veșnicie fără sfârșit. Cine va pleda pentru voi în ziua aceea înfricoșătoare, în Ziua Domnului? Vreți să veniți?

Ceea ce puteți face astăzi când este ziua mântuirii, este să veniți și să spuneți: „Doamne Isuse, eu cred în Tine.”

(Fratele Branham continuă să se roage cu cei chemați la altar).

Dumnezeu este aici ca să confirme cele auzite și vă spune: „Pun Pecetea Mea de aprobare, ca dovadă că acesta este Adevărul.”

Este Evanghelia Sa. Credeți din toată inima? În timp ce facem chemarea, mă întreb dacă este cineva care a alunecat și dorește să spună: „Frate Branham, amintește-mă chiar acum. Amintește-mă în rugăciune.”?

Într-una din aceste zile, Îl veți întâlni pe Isus Hristos.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -